

A Fővárosi Ítéltábla a felperes neve felperesnek dr. Miskolczi Mária által képviselt alperes ellen változásbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. november 23. napján kelt 11.G.40.388/2011/10. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi az államot, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 67.500,- (Hatvanhétezer-ötszáz) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 27.000,- (Huszonhétezer) Ft kereseti illetéket az állam viseli.

A jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság útján megküldeni rendeli a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti per befejezésének cégjegyzékbe történő bejegyzése céljából.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a cégbíróság az alperesi betéti társaság kérelmére 2010. augusztus 18-i kezdő időponttal bejegyezte a végelszámolás megindítását.

A tagok gyűlése 2010. november 9. napján megállapította, hogy a végelszámolás befejeződött. A cég törlése iránti kérelmet és a mellékleteit 2010. november 12. napján nyújtotta be a cégbírósághoz elektronikus úton. A cégbíróság az ugyanezen a napon kelt 23. sorszámú végzésével az eljárást az állami adóhatóság elektronikus

úton történő tájékoztatásáig, de legkésőbb a végelszámolást lezáró beszámoló közzétételétől számított 90 nap elteltéig felfüggesztette. Az alperes 2010. december 3. napján megküldte a cégbíróság részére a végelszámolást lezáró beszámoló közzétételéről szóló igazolást.

2010. december 9. napján benyújtott kérelmében a törlési eljárás megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy a cég a végelszámolás megszüntetése és a tevékenység továbbfolytatása iránti kérelmet fog előterjeszteni. A hivatkozott kérelmet december 16-án benyújtotta. Erre tekintettel a cégbíróság a 2010. december 15. napján kelt 29. sorszámú végzésével a 2010. november 12. napján indult változásbejegyzési (törlési) eljárást a Ctv. 33. § (3) bekezdése alapján megszüntette, amely végzés fellebbezés hiányában 2011. január 4. napján jogerőre emelkedett.

A cégbíróság a 2011. január 6-án kelt 31. sorszámú végzésével hatályon kívül helyezte a 23. sorszámú, a törlési eljárást felfüggesztő végzését.

Az alperes a 2010. december 15. napján megtartott tagok gyűlésén hozott határozatok alapján nyújtotta be december 16. napján a változásbejegyzési kérelmét, amelyben a végelszámolással kapcsolatos adatok törlését, ... önálló képviseleti joggal rendelkező vezető tisztségviselők bejegyzését, a korábbi kültag beltagnaként, illetve a korábbi beltagnaként történő bejegyzését kérték a cégjegyzékbe.

A cégbíróság a 2011. január 6. napján kelt Cg.01-06-752423/33. számú végzésével a változásokat a cégjegyzékbe bejegyezte. A végzést a Cégbíróközlöny 2011. január 27-i száma tette közzé.

A felperes az elsőfokú bírósághoz 2011. február 24. napján benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság 33. sorszámú változásbejegyzést elrendelő végzését, figyelemmel arra, hogy a jogszabálysértés a perben nem küszöbölhető ki. Arra hivatkozott, hogy a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 113. §-a alapján a legfőbb szerv csak a cég törlésére irányuló kérelem cégbírósághoz történő benyújtásáig határozhatja el a végelszámolás megszüntetését és a cég működésének tovább folytatását. Az alperes a cég törlésére irányuló kérelmét 2010. november 12-én megküldte a cégbírósághoz, ezért ezt követően, 2010. december 16. napján már nem terjeszthetett volna elő jogszerűen a végelszámolás megszüntetésére irányuló kérelmet. A Ctv. 33. § (3) bekezdése általános szabályt tartalmaz, ehhez képest a Ctv. 113. § speciális szabályozását kell alkalmazni.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Érdemben azt hangsúlyozta, hogy a cégbíróság a cég kérelme alapján jogerősen megszüntette a törlési eljárást. Az erről szóló határozatát 2010. december 15. napján hozta meg 29. sorszám alatt. Ezt követően döntött a tagok gyűlése a végelszámolás megszüntetéséről, melynek oka a törvénysértő törlési kérelem orvoslása volt. A változásbejegyzési kérelem benyújtására 2010. december 16. napján került sor, amikor a társaság tagjai jogszerűen dönthettek a tevékenység továbbfolytatásáról, a társasági szerződés módosításáról. A Ctv. 113. §-a ezért

jelen esetben nem alkalmazható. Hivatkozott továbbá a 33. § (3) bekezdésében foglaltakra, amely szerint a kérelem az elsőfokú határozat meghozataláig visszavonható. Ebben az esetben a cégbíróság az eljárást megszünteti, ahogy jelen esetben is történt.

Az elsőfokú bíróság a 2011. november 23. napján kelt 11.G.40.388/2011/10. számú ítéletével hatályon kívül helyezte a Fővárosi Bíróság mint Cégbíróság Cg.01-06-752423/33. számú végzését. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 27.000,- Ft eljárási illetéket az adóhatóság felhívásában írt módon.

Határozata indokolásában a keresetben írt jogi álláspontot osztotta, amely szerint a Ctv. VIII. fejezete speciális szabályokat tartalmaz a végelszámolás tekintetében, ezen belül különleges szabály a Ctv. 113. §-a, amely azt határozza meg, hogy a végelszámolás folyamata alatt meddig lehet elhatározni a végelszámolását megszüntetését és a cég működésének továbbfolytatását. A törvényalkotó ezt csak a cég törlésére irányuló kérelem cégbírósághoz történő benyújtásáig teszi lehetővé. Ezen szabályokhoz képest a Ctv. 33. § (3) bekezdése általános eljárási szabályt tartalmaz, amellyel szemben a speciális törvényi rendelkezéseket kell alkalmazni. Jelen esetben az alperes 2010. november 12-én előterjesztette a törlésre irányuló kérelmét, így ezt követően már nem határozhatta el a végelszámolás megszüntetését és a működésének tovább folytatását. Az ügyész keresete a jogszabályban meghatározott határidőn belül érkezett, melynek alapján az elsőfokú bíróság a Ctv. 66. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte a keresettel támadott változásbejegyzést elrendelő végzést, mivel a perben a jogszabálysértés nem volt kiküszöbölhető. A perköltség megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását és a Pp. 78. § (3) bekezdése alapján az állam kötelezését kérte az első- és másodfokú perköltsége megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a helyes tényállásból téves jogi következtetést vont le. Bár a tényállás megállapítása körében említi, de a jogi értékelés során nem értékeli az ügyben releváns tényeket, amely szerint a társaság taggyűlése 2010. november 9-én döntött a végelszámolás befejezéséről, melynek alapján november 12. napján benyújtotta a törlési kérelmet a cégbírósághoz. December 9. napján azonban a törlési eljárás megszüntetését kérte a tevékenység továbbfolytatására hivatkozással. Ez utóbbi kérelem alapján a cégbíróság 2010. december 15-én a 29. szám alatti végzésével a változásbejegyzési eljárást megszüntette, és a 30. sorszámú végzésével megállapította, hogy a 29. sorszámú végzés 2011. január 4-én jogerőre emelkedett. A 33. sorszámú végzést nem lehet kiragadni a végelszámolási eljárás folyamatából, és attól elkülönülten kezelni. Nem arról van ugyanis szó, hogy benyújtotta a cég a törlési kérelmet, majd ezt követően egyszerűen döntött a tevékenység folytatásáról, hanem arról, hogy mielőtt a tevékenység továbbfolytatásáról döntött volna, kérelmére a cégbíróság a törlési eljárást jogerősen megszüntette. Erre pedig jogosult volt, mert a Ctv. nem tartalmaz olyan szabályt, amely kimondaná, hogy a végelszámolási eljárásban a törlési

kérelem benyújtása nem vonható vissza. Mindezen körülmények megalapozzák azt az alperesi védekezést, hogy a 33. sorszámú végzés nem jogszabályellenes, ugyanis annak meghozatalakor nem volt törlési eljárás. A Ctv. 113. §-a pedig a jogerősen lezárt törlési eljárás esetére nem ír elő korlátozást.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy téves az alperesi álláspont, amely szerint a 33. sorszámú végzés jogszerűségét nem lehet önállóan vizsgálni. A Ctv. 65. § (3) bekezdése és 50. § (1) bekezdése megszüvegezéséből ennek ellenkezője következik. Egyebekben fenntartotta az elsőfokú eljárásban részletesen kifejtett jogi álláspontot, amelynek lényege szerint a Ctv. 113. §-a kategorikus megfogalmazású, és annak szó szerinti értelmezésével nem lehet más következtetésre jutni, mint arra, hogy a 33. sorszámú végzés jogszabálysértő. Rámutatott, hogy 2010. december 15. napján - amikor a tagok gyűlése a működés folytatásáról határozott - még nem emelkedett jogerőre az eljárást megszüntető 29. sorszámú végzés.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy a fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban helytelen jogi következtetéssel adott helyt a keresetnek.

Az elsőfokú bíróság a Ctv. 113. §-ának – a felperes keresetében kifejtett – szűkítő értelmezését fogadta el, amely szerint, ha a cég a törlésre irányuló kérelmét a cégbírósághoz már benyújtotta, jogszerűen nem határozhat a végelszámolás megszüntetéséről, és a működés folytatásáról.

E speciális, a végelszámolásra vonatkozó szabályozás alkalmazandó a Ctv. 33. § (3) bekezdése szerinti általános szabállyal szemben, amely szerint a kérelem mindaddig visszavonható, amíg a cégbíróság a határozatát meg nem hozza.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Ctv. 113. §-a és 33. § (3) bekezdése nem az általános-speciális viszonyában állnak egymással, nem egymást kizáró rendelkezések, hanem a végelszámolással összefüggő változásbejegyzési eljárásban együttesen alkalmazandók.

E körben helytállóan hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a Ctv. nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a törlési kérelem nem vonható vissza.

Ez ellentétes is lenne a szabad elhatározáson alapuló megszűnés, végelszámolás esetén a vállalkozás szabadságával, a szerződéses szabadság elvével.

A legfőbb szervnek joga van arra, hogy saját határozatát mindaddig hatályon kívül helyezze, illetve módosítsa, amíg annak végrehajtása, a változások cégjegyzékbe történő bejegyzése meg nem történik.

Tiltó rendelkezés hiányában tehát ez a jog megillette az alperesi betéti társaságot is, és a Ctv. 33. § (3) bekezdése alapján az előterjesztett kérelmének megfelelően a cégbíróság a cég törlésére irányuló eljárást meg is szüntette.

Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla azzal az alperesi érveléssel is, hogy a Ctv. 113. §-a nem értelmezhető olyan kiterjesztő módon, hogy amennyiben a törlési kérelem alapján indult eljárás jogerősen lezárult - akár a kérelem visszavonása, akár annak elutasítása folytán -, a cég részére kizárólag arra adna a jogszabály lehetőséget, hogy újabb kérelmet csak törlés iránt nyújthat be. Ez indokolatlanul korlátozná az önkéntes elhatározatason alapuló, végelszámolás alatt álló cégek szabadságát, hiszen a működés továbbfolytatását számtalan körülmény (gazdasági indokok, a törlés valamely később elháruló akadály, stb.) indokolhat.

A Ctv. 113. §-ának helyes értelmezése a másodfokú bíróság álláspontja szerint az, hogy amennyiben a cég a törlése iránti kérelmét a cégbírósághoz benyújtotta, az eljárás folyamatban léte alatt nem határozhat a működés folytatásáról, elkerülendő ezzel, hogy „azonos” időpontban szülessen egy ilyen tartalmú legfőbb szervi határozat, és a cégbíróságnak a céget a cégjegyzékből törő végzése. Viszont, ha a törlési kérelem alapján indult eljárás anélkül fejeződik be jogerősen, hogy a cég törlésére sor került volna, a cég „visszakapja” a szerződéses szabadságát, és a tagok belátásuk szerint határozhatnak adott esetben a működés továbbfolytatásáról is, az általános szabályok szerint.

A cégbíróság 33. sorszámú vádlozásokbejegyzést elrendelő végzése meghozatalakor a törlésre irányuló eljárás megszüntetéséről rendelkező 29. sorszámú végzés már jogerőre emelkedett, ezért annak ellenére, hogy 2010. december 15. napján a működés folytatását kimondó legfőbb szervi határozat meghozatalakor az még nem volt jogerős, a jelen per tárgyát képező végzés a fentebb kifejtettek értelmében nem jogszabálysértő.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

A Ctv. 26. § (1) bekezdés f) pontja alapján az elsőfokú bíróság útján megküldeni rendelte a jogerős ítéletet a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti per befejezésének cégjegyzékbe történő bejegyzése céljából.

A fellebbezés eredményeként az alperes mind az első, mind a másodfokú eljárásban pernyertes lett, erre tekintettel a Pp. 78. § (3) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság az államot az alperes bruttó ügyvédi munkadíjából és az általa lerótt 48.000,- Ft fellebbezési eljárási illetékből álló első- és másodfokú perköltségének megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj mértékének igazolására az alperes jogi képviselője a másodfokú eljárásban 6/A/1. szám alatt számlát csatolt, melyet a Fővárosi Ítéltábla elfogadott, mert az abban szereplő 19.050,- Ft bruttó ügyvédi munkadíj a 32/2003. (VIII. 22.) 3. § (3) és (5) bekezdései alapján eltúlzottnak nem tekinthető, azt a felperes sem kifogásolta.

Budapest, 2012. év május hó 31. napján

Dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsanna sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő